

DE ZESDE DIOCESANE KATHOLIEKENDAG TE ROTTERDAM.

Verleden week is te Rotterdam de Zesde Diocesane Katholiekendag gehouden, die georganiseerd werd door de Vereeniging voor Katholiekendagen. Ter gelegenheid hiervan is in „de Doelen" het onderwerp „De Katholiek in het openbaar leven" door verschillende sprekers en van verschillende kanten behandeld. Onze foto *links* geeft de kerkelijke en burgerlijke autoriteiten die hierbij aanwezig waren. *Rechts*: de aankomst van Z. D. H. Monseigneur Aug. Jos. Callier, aan de Sociëteit Harmonie. Z. D. H. de Bisschop droeg ter inleiding van den dag in de St.-Laurentiuskerk een stille H. Mis op. *(foto v. Tol.)*

Vervolg van pag. 6

huur en biefstuk en mergpijpen en alles!" Het Bacchusgezicht versomberde even, maar de bruid porde haar bruigom achter mij langs in de zij en pleitte: „Kom, wees vanavond maar eens royaal! 't Zijn jongens, en ze moeten toch óók eten!"

De rest van 't feest is uit mijn herinnering als weggevaagd. Op de een of andere manier kwamen Pim en ik weer op de zolderverdieping terecht. Toen ik het verhaal van onze wonderbaarlijke uitredding had gedaan, voerde Pim een wilden Indianendans uit, die hem ten slotte in de nabijheid van den paardebiefstuk bracht. Een oogenblik stond hij roerloos; zijn gelaat teekende beurtelings triomf en verachting; toen greep hij den biefstuk tusschen twee vingers, schoof het venster op en wierp deze laatste rest van ons rampzalig, maar thans afgesloten verleden bij de sintels, het afval en het puin, waarmee het bouwterrein bedekt was dat aan des slagers woning grensde.

We zagen elkaar met een tevreden hoofdknik aan, begaven ons te bed, en droomden tot den laten middag van Egypte's vleeschpotten.

IV.

Een ongelooflijk schoone tijd brak aan.

Er was nieuw linnen in overvloed; er waren tal van spieramen, er was een voorraad tuben en kwasten, waarvan Rubens de wedergade niet gekend had. Ook was er een Louis XV lijst. En de slager betaalde de kosten dezer onvermijdelijke eerste-uitrusting zonder een spier te vertrekken. — Elken dag ruischte onze bekoorlijke lastgeefster in bruidskleedij het gezamenlijk atelier binnen, buiten adem van het trappen klimmen. Wanneer Pim haar dan verzocht had eerst rustig wat uit te blazen, en ik haar een voetbankje onder de moede voeten had geschoven, sloegen wij aan den arbeid. Pim schilderde gezicht en handen, ik den achtergrond en de kostbare gewaden waarmee de tijdelijk gehandhaafde bruid omhangen was, want we wilden toonen dat we het loon voor onzen arbeid gelijkelijk waard waren. Nu en dan kwam de slager naar onze vorderingen kijken, en wij dankten aan zijn vakkennis menigen nuttigen wenk aangaande de vleeschkleur.

Met zorg en aandacht werkten we, en des avonds rookten we de eene gelukzalige pijp na de andere, nu eens een cotelet, dan weer een karbonade, ja soms zelfs een jonge runderhaas of een aanbiddelijk kalfsnierstuk herdenkend.

Aanvankelijk leek het ons dat deze weelde nooit kon eindigen. Na veertien dagen echter begon de slager teekenen van ongeduld te vertoonen. Hij vond dat het nu werkelijk mooi genoeg was. Dien avond zagen Pim en ik elkaar angstig aan. „Wil ik er een lap over halen, en zeggen dat 't schilderij van nacht omgevallen is?" stelde ik voor. „Omgewaaid," zei Pim. „'t Tocht hier genoeg." Maar we vonden de list toch te doorzichtig. „Jaap," meende Pim, „zoo'n man moest toch bedenken dat 't veel meer tijd kost een dikke vrouw te schilderen dan een magere. . . ." Maar dat was galgenhumor, en we voelden beiden wel dat het bittere einde van een gelukzaligen droom bedenkelijk snel naderde.

FANCY-FAIR TEN BATE VAN BLINDE EN DOOFSTOMME KINDEREN.

In het gebouw van de „Christelijke Vereeniging van Jonge Mannen" aan de Prinsengracht te 's-Gravenhage wordt een bazar gehouden ten bate van blinde en doofstomme kinderen, welke uitgaat van de vereeniging „Effatta". *(foto Couvée.)*

Toch hielden we 't nog drie weken vol. Drie weken van angstig geluk. Den eenen dag zei Pim: „weet u, mevrouw, er is in uw oogen iets — 'n eigenaardige nuance — die zoo moeilijk te vatten is. . . . " Den anderen dag betoogde ik: „de uitdrukking van uw gezicht is zoo afwisselend, telkens weer verrassend nieuw! En daarmee moet ik den achtergrond in overeenstemming brengen. . . . Dat kost tijd en studie!"

Maar het baatte niet.

De slagersvrouw had verstand genoeg om tenslotte door onze listen heen te zien, en haar man geen verstand genoeg om haar voor zoo langen duur rustig in ons ongevaarlijk gezelschap te laten. Met telkens achterdochtiger oogen, met telkens rooder gezicht kwam hij onze vorderingen controleeren.

En op een fatalen middag barstte hij los. Hij hield z'n gebalde vuisten wel in de zakken, maar z'n onderkin golfde als een door den storm bewogen zee toen hij ons toebeet: „en nu is 't welletjes! Nu moet 't maar uit zijn! Denken jullie dat mijn vrouw nog langer voor gek al die trappen opklimt, dag in dag uit?" (Tòch een nobele man, dacht ik; van de verhoogde vleeschprijzen spreekt hij niet.) Hij rukte 't schilderij van den ezel en nam 't nat en wel mee. Z'n vrouw ruischte hem na. De deur viel met een somberen slag in 't slot.

V

Dien avond hadden we nog biefstuk. De slager wist te rekenen.

Maar den volgenden avond zaten we voor 'n schaal havermout en durfden elkaar nauwelijks aanzien.

De havermout smaakte als 'n natte vaatdoek, en na de eerste happen stonden we van tafel op. Ik ging op de bank liggen en staarde naar de zoldering. Pim liep rusteloos door de kamer. Het begon te schemeren. Onze magen klaagden als verweesde kinderen door de stilte.

Eindelijk stond Pim bij 't venster stil. Hij schoof 't op, zag naar buiten, tuurde tusschen de sintels, 't puin, de asch, het afval.

„Jaap," zei hij ten slotte, en z'n stem klonk als een omfloerste trom; „Jaap — zou die paardebiefstuk daar nog liggen. . . . ?"

GERARD ARBOUS.

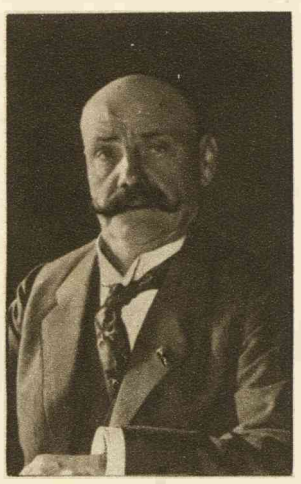

W. L. LOTH. †

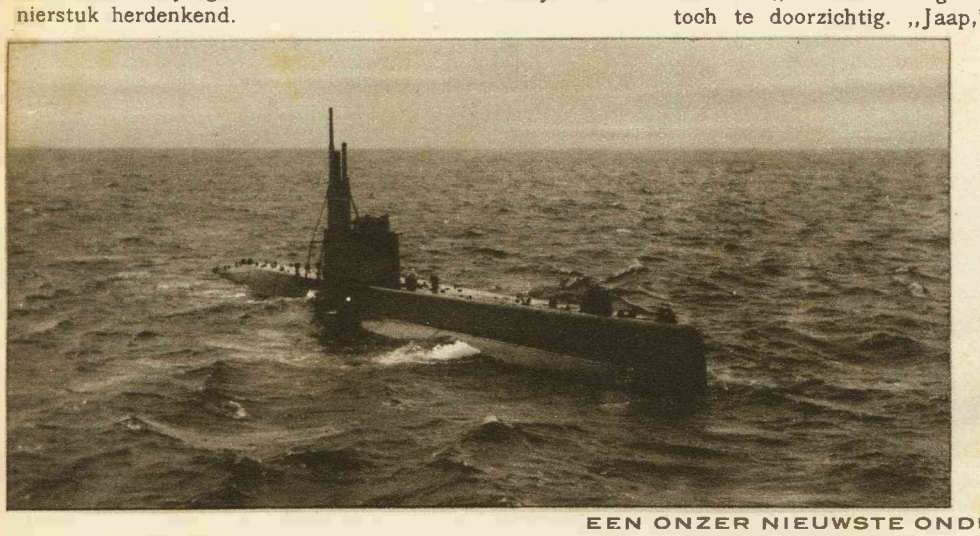

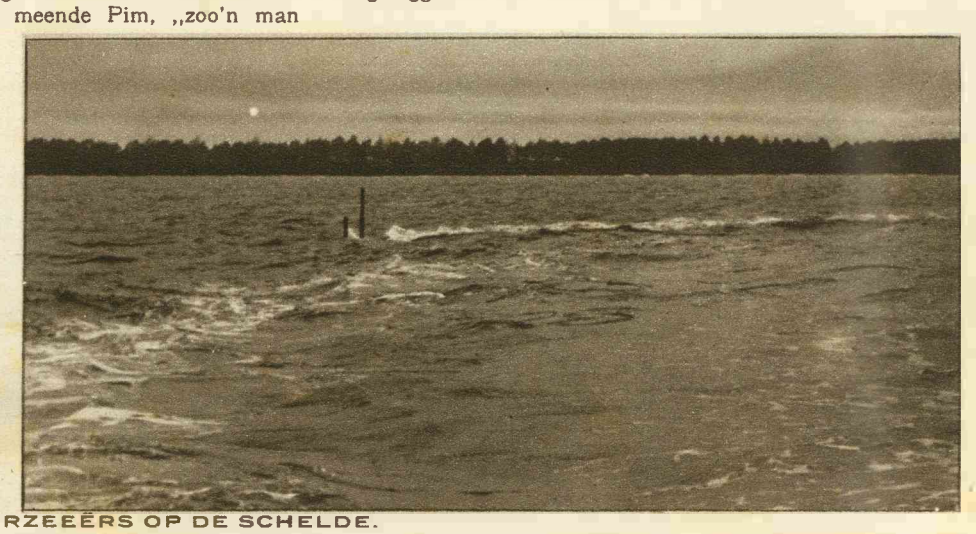
Dr. R. F. MEURER.

De bekende tooneelspeler GERARD ARBOUS is den 14en October voor een tournée naar Amerika vertrokken. — Te Paramaribo is in den ouderdom van 72 jaar overleden de heer WILLEM LODEWIJK LOTH, oud-gouvernementslandmeter in de kolonie Suriname, ridder in de orde van den Nederl. Leeuw en officier in de orde van Oranje Nassau. — Tot geneesheer-directeur van de Rijkskweekschool voor vroedvrouwen te Amsterdam is benoemd Dr. R. F. MEURER. — Den 30sten October zal de heer W. F. K. ROEMER 40 jaar aan het Paleis voor Volksvlijt te Amsterdam werkzaam zijn, waarvan 18 jaar als directeur.

W. F. K. ROEMER.

EEN ONZER NIEUWSTE ONDERZEEËRS OP DE SCHELDE.

Zaterdag j.l. heeft een onzer nieuwste onderzeeërs een proeftocht gehouden op de Schelde. *Links:* Geheel geblindeerd, gereed om te duiken. *Rechts:* Alleen de periscoop en de bellenbaan verraden de ondergedoken boot.